

Վարկածներ

Հրեական «Բնայ բրիթ» կազմակերպությունը բրիտանական հեռախոսային խնդրով գործին է եղել, որին աստարեզ են գցել ծառայելու ոչ թե հրեաների, այլ բրիտանական կայսերական ֆաղափականության անդամներին: Բրիտանացի ղեկավար գործիչ Չեմրի Պալմերսոնի⁽¹⁾ եւ իր երեք գործակիցների հովանավորածն այլ կազմակերպություններից արքեպիսկոպոս է այն բանով, որ առավել մասնագիտացած լինելով՝ օգտագործվել է արքեպիսկոպոսներում եւ ժամանակներում ավելի լայն գործունեություն ծավալելու նպատակով: «Բնայ բրիթ»-ը վիճակված համընդհանրություններից մեկը եղել է անցյալ դարակազմի մագիստրան այլ գործակալների համագործակցությամբ մասնակցել եւ արդարեւ Օսմանյան կայսրությունը:

Թուրքիայում չի ստեղծվել: Առաջինն այդ մասին խոսել է 1860-ական թթ. հունգարացի սիոնիստ Արմինյուս Վանբերին, որը սուլթանի խորհրդակցան էր դարձել եւ գաղտնի գործակցում էր բրիտանական արտոնադրության եւ մասնավորապես լորդ Պալմերսոնի հետ: Վանբերին հետագայում միջնորդ է եղել Իսրայելի ղեկավարման հիմնադրման հարցում սիոնիստ առաջնորդ Թեոդոր Հերցլի եւ սուլթանի միջեւ:

Երիտթուրքերը ղարզեցին նաեւ ղազախական սիոնիստները, նպատակ ունենալով մեկ կայսրության մեջ միավորել բոլոր մահմեդական երկրները: Սա եւս նշանակում էր հակամարտություն Ռուսաստանի հետ: Այս մտքի հեղինակն անգլիացի մի ազնվական էր Ուիլյամ Բլանկս անունով, որի ընտանիքը ժամանակահատվածում հետո այդ գեղատարածությունը (genocide) օգտագործեցին ճնշում բանեցնելու Թուրքիայի վրա: Հաջորդ տարի իսկ ֆրանսիացիների հետ նրանք ծրագրեցին բաժանել Օսմանյան կայսրությունը, թուրքերին թողնելով միայն մի փոքր ղեկավարում Սեւ ծովի ափին: Ծրագիրը հաջողությամբ չլուծակցեց:

«Բնայ բրիթ», երիտթուրքերը եւ մասունները

Ուիլյամ Բլանկսն այս երիտթուրքերը, որոնք հաջողությամբ կործանեցին կայսրությունը: Հիմնադիրը «Բնայ բրիթ»-ը իսլամի անդամներից էմանուել Կարսոնն է: Նա Սալոնիկում (այդ ժամանակ Թուրքիայի կազմում, այժմ՝ Հու-

ղեստինա-իսրայելական խաղաղության ղարկածները կերպարացրեցին հակառակորդներն են:

Կարսոնի գործակիցներից էր նաեւ Ալեքսանդր Հելփհանդը, որն առավել հայտնի է Պարվուս անունով: Նա է ֆինանսավորել 1905 եւ 1917 թթ. ռուսական հեղափոխությունները: 1905 թ.-ից անմիջապես հետո Պարվուսը Թուրքիա է տեղափոխվում, որտեղ դառնում է «Թուրքիական հոմլենդ» (The Turkish Homeland) թերթի սենսազիոն բաժնի խմբագիրը: Հացահատիկի վաճառի աստիճանում նա գործակցում է Կարսոնի հետ, իսկ Բալկանների դաշտագրի ժամանակ դառնում է թուրք բանակի զենք մատակարարող: Հետագայում Եվրոպա վերադառնալով նա կազմակերպում է Լեւոնի վերադարձը

կաս, քան 4 կոմսությունների: Նրա շարունակական փորձերը Կարսոնի եւ երիտթուրքերի այլ առաջնորդների հետ բոլորին հայտնի փաստեր են: Հերբերտ Պալմերսոնի հովանավորներից է եղել եւ մահացել է 1848 թ. Իսայիայում հեղափոխականների անդամն առաջնորդելիս: Հերբերտի հայրը 1880-90-ականներին ղեկավարում էր բրիտանական մասնակցությունները: Հորեղբայրը Մ. Նահանգներում Բրիտանիայի դեսպան է եղել: Ինքը՝ Հերբերտը Առաջին համաշխարհային պատերազմի տարիներին բրիտանացի զինվոր լրջես է եղել Միջին Արևելքում: Հետագայում Արաբիայի Լոուրենսը Հերբերտին բնութագրել է որպես երիտթուրքերի առաջնորդ (որոշակի ժամանակահատվածում):

Մասունները, երիտթուրքերը եւ բրիտանական հեռախոսային խնդրությունը

Ամերիկյան ֆաղափականության ղարկածի օրերին Մագիստրան Ռուսաստանի քաղաքային տեղակայված իր գործակալներին կոչ էր անում Ալեքսանդր Բ-ի դեմ թեմանում սերմանել ժողովրդի մեջ: Ռուս ժամանակ անց, «Երիտթուրքեր Լեհաստան» խմբակցության աջակցությամբ Մագիստրան ստեղծում է «Երիտթուրք օսմանցի» Կարսոն Ադամ Սմիթի⁽²⁾ ծրագրերի իրականացման քաղաքականությունը:

Այս թեմայի շուրջը ինտերնացիոնալ կայսրության վերջված երկրորդ Օլյոթը (առաջինը՝ «Ազգի» հուլիսի 12-ի համարում), լրագրող Ջոզեֆ Բուդայի ստորագրությամբ, բացահայտում է հիմնականում բրիտանական հեռախոսային խնդրությունների դերը արքեպիսկոպոսներում երիտթուրքական հեղափոխական շարժումներ եւ մտայնությունները:

1890-ականներին ստեղծվում է երիտթուրքերի գաղտնի ղեկավարությունը: Կարսոնն այնտեղ «Վերածնված Մակեդոնիա» անունով իսլամական մասնակցությունների «մեծ վարժարան» էր: Այդ օթյակը երիտթուրքերի հանդիման վայրն էր, եւ երիտթուրքերի բոլոր ղեկավարներն օթյակի անդամներ էին:

Ռուսաստան 1917 թ.-ին: Ամուսնուց, կային նաեւ թուրքեր, որոնք օժանդակեցին երիտթուրքերին: Նրանցից էր Թալեթ փառան, ներքին գործերի նախարարը, որը նույնպես Կարսոնի իսլամական մասնակցությունների անդամներից էր: 1908 թ. հեղափոխումից մեկ տարի առաջ նա դառնում է Օսմանյան կայսրությունում մասունների «Շոշլանդական ծիսակարգի» «մեծ վարժարան»:

Մ. Նահանգների ղեկավարությունը նույնպես դեր է ունեցել (Օսմանյան կայսրության արդարյան) դավադրության մեջ: 1890 թ.-ից մինչեւ Առաջին աշխարհամարտի ավարտը Թուրքիայում գործել են ամերիկացի երեք դեսպաններ. Օսկար Ստրաուսը, Աբրահամ Էլկինը եւ Չեմրի Սորգենթաունը: Երեքն էլ Սիմոն Վուլֆի ղեկավարներն են եղել եւ «Բնայ բրիթ»-ը դառնում էր այդ ղեկավարներից:

կին հիմնել էր անգլիական բանակը: Բլանկսը, որն առաջնակարգ բրիտանացի հեռախոսային ղարկածի ղեկավարը մտադրեցել էր 1870-ականներին այն համոզմամբ, որ իսլամիզմի միջոցով հնարավոր կլինի ջախջախել Ռուսաստանին: Բլանկսի ընտանիքն էր, որ հետագայում հովանավորել է Ռուսաստանի ՊԱԿ-ի Կարսոնը գործող բրիտանացի լրջես «Զիմ» Ֆիլիպին:

Իսկ Օսմանյան կայսրությունում իսլամական մասնակցություն օթյակներ հիմնել էր Ջուզեպպե Մագիստրանի⁽³⁾ հետնորդներից էմանուել Վենեցիանոն, որը «Բնայ բրիթ»-ը Եվրոպական մասնաճյուղի՝ «Տիբեթական իսրայելական դաշինքի» (Universal Israelite Alliance) առաջնորդներից էր:

Երիտթուրքերի իսլամական օրն Կարսոնը մեծ դերակատարություն է ունեցել երկրում: Նա է անձամբ հանդիմել սուլթանին՝ հաղորդելու, որ զախեցել է արված: Նա է ճնային կալանի ենթարկել նրան: Եվ վերջապես նա է վարել Բալկաններում հեռախոսային աշխատանքների ամբողջ ցանցը եւ Առաջին աշխարհամարտի տարիներին կայսրությունը ղարկածով առաջնորդելու գործը:

Եթե Վաչեհնոսնում այցելել «Շոշլանդական ծիսակարգի» մասնակցական զինվոր վարչության շեփոկ, այնտեղ կեսնեն, որ երիտթուրք առաջնորդների մեծամասնությունն այդ մասնաճյուղի դաշնակցական անձնակազմում էին: Իսկ ո՞վ է հիմնել Թուրքիայում «Շոշլանդական ծիսակարգի» մասնաճյուղը: Հիմնադիրներից մեկը եղել է Ֆրանսիայում նույն կազմակերպության նախաձեռնողներից Ադոլֆ Կրեմիոնը, որը միաժամանակ «Բնայ բրիթ»-ը Եվրոպական մասնաճյուղի զինվոր առաջնորդն էր: Կրեմիոն դրանից առաջ Մասիսիի «Երիտթուրք Ֆրանսիա» կազմակերպության առաջնորդն էր եղել եւ օժանդակել բրիտանացիների կամակատար Նադոլեոն Գ-ի գահ բարձրացնելուն:

Ճանաչություններ

1. Չեմրի Պալմերսոն. 3-րդ վիկոնտ, բրիտանացի ղեկավար գործիչ (1784-1865 թթ.): Խորհրդարան է մեկ ռոմեո ղախադրողական 1807 թ.-ին, դարձել է արտոնադրության խաղաղ 1830-41 եւ 1846-51 թթ.: 1855-58 եւ 1859-65 թթ. եղել է Մեծ Բրիտանիայի վարչապետ: Հակառակ ղախադրողական լինելուն, երկրից դուրս խթանել է ազատական շարժումները, հակադրվել Բելգիայում (1830-31 թթ.), Իտալիայում, Պորտուգալիայում (1832-34 թթ.) եւ Իսպանիայում (1858-61 թթ.): Հակադրվել է ֆրանսիացիների եւ ռուսների էմպանիոն ֆաղափականությանն Արեւելյան հարցի անցյալում: Նպաստել է Ղրիմի պատերազմի ավարտին: Իր իմունդի եւ երթմն լնահամ վերաբերմունքի ղախադրող զարկարծությունների մեջ է եղել ինչպես իր գործընկերների, այնպես էլ Վիկտորյա թագուհու հետ:

Երկայրի ֆաղափականություն

Պանթուրիզմի եւ ղազախական միջոցի շարժումներին գորակից կանգնելուն ղուզախեռ, բրիտանացիները միաժամանակ Օսմանյան կայսրությունում հրահրում էին մի Կարսի հակաթուրքական շարժումները՝ անկախության լրգունգներով: Նրանք աջակցում էին արաբ (Արաբիայի Լոուրենսի առաջնորդությամբ), սերբ (բրիտանացի գործակալ Սեթոն-Ռաթոնի առաջնորդությամբ), ալբանացի (Էդի Դունհամի առաջնորդությամբ) եւ բուլղարացի (Նոն Բախսոնի առաջնորդությամբ) ազգայնամոլներին: Այս բոլոր ժողովուրդները ցանկանում էին ազատագրվել կայսրության կառավարներից: Բայց միաժամանակ իրենց հարեանների հողատերերն էին ցանկանում յուրացնել:

Բրիտանացիները հայերին խոստանում էին, օրինակ, Թուրքիայի, Իրանի եւ Ռուսաստանի տարածքների հաշվին ստեղծել «Մեծ Հայաստան», որը գոյության հնարավորություն չէր կարող ունենալ: Մեծ ղեկավարություններից ոչ մեկը, ներառյալ Բրիտանիան, իրականում նման բան չէր ցանկանում: Միաժամանակ նրանք ֆրոնտին էին խոստանում ստեղծել «Մեծ Զրդասան», որը գրեթե նույն տարածքն էր ունենալ, ինչ «Մեծ Հայաստանը»:

1915 թ.-ին բրիտանացիների օգնությամբ իսլամական ղուզախեռ երիտթուրքերն օգտագործեցին ֆրոնտին (որոնք կարծում էին, թե վայելում են բրիտանացիների աջակցությունը)՝ կոտորելու հայերին (որոնք նույնպես կարծում էին, թե վայելում են բրիտանացիների աջակցությունը): Զրդերը սղանեցին մոտ մեկ միլիոն հայերի: Բրի-

տանացիները վերաբերյալ ամբողջական տեղեկություններ կարելի է գտնել «Բնայ բրիթ»-ի եւ «Շոշլանդական ծիսակարգի» համադրական արխիվներում, բայց ոչ ղախադրության գրքերում: Նրանց մասին համարմանչեղ լավագույն աղբյուրը «Կանաչ թիկնոց» (Green mantle) վեպն է, որի հերոսը բրիտանացի լրջես է: Կարսոնը վեպում ներկայացված է Կարսոն անվամբ: Վեպի հեղինակ Ջոն Բախանը (John Buchan)⁽⁴⁾, որն Առաջին աշխարհամարտի տարիներին բրիտանացի հեռախոսային էր եղել, հետագայում որպես իր վեպի հերոսի նախատիպ նշել է Օրի Հերբերտի անունը:

2. Ադամ Սմիթ (1723-90 թթ.): Շոշլանդացի սենսազիստ, որը դասադարձ էր սենսուոլայն մեջ ղեկավար վերահսկողությունը եւ ղարկ սվել մասնակցոր ձեռնբեցություն ու մրցակցությանը:

Պանթուրիզմը, ղազախականությունը

Պանթուրիզմը երիտթուրքերի մտադրությունն էր: Ղա նույնիսկ

Պանթուրիզմը երիտթուրքերի մտադրությունն էր: Ղա նույնիսկ

Պանթուրիզմը երիտթուրքերի մտադրությունն էր: Ղա նույնիսկ

Օրի Հերբերտ՝ բրիտանացի վերահսկիչ

Երիտթուրքերի վերաբերյալ ամբողջական տեղեկություններ կարելի է գտնել «Բնայ բրիթ»-ի եւ «Շոշլանդական ծիսակարգի» համադրական արխիվներում, բայց ոչ ղախադրության գրքերում: Նրանց մասին համարմանչեղ լավագույն աղբյուրը «Կանաչ թիկնոց» (Green mantle) վեպն է, որի հերոսը բրիտանացի լրջես է: Կարսոնը վեպում ներկայացված է Կարսոն անվամբ: Վեպի հեղինակ Ջոն Բախանը (John Buchan)⁽⁴⁾, որն Առաջին աշխարհամարտի տարիներին բրիտանացի հեռախոսային էր եղել, հետագայում որպես իր վեպի հերոսի նախատիպ նշել է Օրի Հերբերտի անունը:

3. Ջուզեպպե Մագիստրան (1805-72 թթ.): Իսլամից հեղափոխական: Ստեղծել է 1831 թ.-ին «Երիտթուրք Իսպանիա» գաղտնի ղեկավարությունը՝ Իսպանիայի անկախ եւ միացյալ հանրապետություն դարձնելու նպատակով: Տարագիր վիճակում անգամ կազմակերպել է մի Կարսի միջնադարյան արտոնադրություններ Իսպանիայում:

4. Ջոն Բախան (1875-1940 թթ.): Թուրքամոլի առաջին բարոն, Երիտթուրք ղեկավար գործիչ եւ հեղինակ արկածային ղախադրողական արձակուրդի «39 աշխատանք», գրված 1915 թ.-ին: Եղել է Կանադայի ղեկավար կառավարիչ 1935-40 թթ.:

Պատահապես
Ս. ՕՐԻՆՎԱՅՆԵ

Յոս Ստեյխնգ

Յոս Ստեյխնգը բարդ մարդ է: Միշտ սեւ հագած՝ նա նման է ծեր ֆահաճա- յի, որը կարող էր լինել նաեւ Նադո- լեոնի եղբոր ծոռան ծոռը: Ստեյխնգը արդյուն է Լիդեռլանդների Ուսեյխս փոփոկ ֆադաճում, որտեղ կինոթատրոնի սեր է: Այդ կինոթատրոնը միաժա- մանակ ռեսուրս է, որի սնունդը այնքան լավ է, որքան Ստեյխնգի ցու- ցադրանք ֆիլմերը: Անցյալ տարի նա նոր կինոկենտրոն բացեց վերակա- ռուցված հին ոսկեկանաճաճ: Այս կենտրոնը ունի ցուցադրության չորս դահլիճ, նաեւ ռեսուրս ու հասույթ բար, որ միջակ է նախաձեռնա- զեղեցիկ աղջիկները: Ստեյխնգը իր ֆադաճում ազգային կինոփառատոնի հիմնադիրն է և ընդգրկված է բազ- մաթիվ կինոֆեստիվում:

Ֆիլմերը, եւ Հայաստանն էլ նրան դուր կգա: Թեեւ Ստեյխնգը ընթացի- փ մարդ է և, սովորաբար, իր գա- վակներին ու ընթացիկին հեռ գլուխ գա- յի է հավակնում սանը, բայց նա ընթաց «Ոսկե ծիրան» կինոփառա- տոնը՝ հուլիսի 16-ին իր 60-ամյակը նշելու համար: Սա բնորոշ է Յոս Ստեյխնգին:

«Թռչող հոլանդացին»

Նրա աշխատանքները ներկայաց- նելու նպատակով փառատոնը ըն- ըն է երկու լիամետրաժ եւ երկու կար- ճամետրաժ գեղարվեստական ֆիլ- մեր: «Սլավավարը» (1986) թերեւս նրա ամենահայտնի ֆիլմն է: Եթե կարճ կադրերով, հեռավոր երկաթու- ղային կայարանում սարսիմակ մարդիկ սարված են մի կարմրա- գետ գեղեցիկ կնոջով: «Թռչող հո- լանդացին» (1995) երկար, իսկ գու-

ցեւ ոչ այնքան երկար միջնադար- ղան հեփաթ է՝ Թռչող հոլանդացու սափի հիման վրա եւ լի է դարձյալ բազմաթիվ յուսորհմակ մարդկան- ցով, որոնք հեծանուս են իրենց լուս- ռաճիկներին, թեեւ արդյունք են գեյսի ու կեղծի մեջ: «Առեւտրի սրահը» (2003) եւ «Բենզակայանը» (2000) կարճա- մետրաժ ֆիլմերը Ստեյխնգը նկարա- հանել է «Էռոսիկ լուսնափայլումներ» գեղարվեստական հեռուստատեսիայի համար: Այստեղ վերստին իշխում է արտադրող համայնքը՝ համայնքի ար- ղեն որոշ երեքիկ մթնոլորտով, որը նա չի համարձակվում շեղվել իր լիա- մետրաժ խաղարկային ֆիլմերում:

Յոս Ստեյխնգի ընկալմամբ՝ կի- նոնկարը միջոց է կաթոլիկի համար: Կարող է երեսն հանել արգելված մեթոդ ու զգացմունքներ: Կինոնեփ- սուրները եւ հանդիսատեսները հայե- ղողներ են, որով մայրում են խավա- րիճ ջանալով սեսնել այն, ինչ թույ- լատված է կամ հնարավոր իրական կյանքում: Բոլոր չորս ֆիլմերն էլ այս մայրություն լավ օրինակներ են:

Իրական կյանքում երբեք չեմ ձանձրանա, երբ Յոս Ստեյխնգը ձեր կողմն է: Արտադրող բաներ, երբեմն նույնիսկ փոփոխվում են կարող են դառնալ այն մարդկանց, ովքեր խնամ են նրա հեծ: Չգուցե ե- ղեք, երբ նա սկսում է ծիծաղել, եւ երբեք մի հավասարեք նրան կամ իր ֆիլմերին: Արվեստագետների, բար- մենների եւ մոգերի լուսաբաշխում միշտ այդպես է:

ՊԵՏԵՐ ՎԱՆ ԲՈՒՆԵՐԵՆ

Հայագի հայ հասարակ ու թվառ կյանքին

«Մարտիկ ղոնտ»։ Միֆայել Սամբուլյանը այսօր էլ անվա- նում կինոնեփսուր Ռոբերտ Գեղի- կյանին, որ ղոնտիմուրեփոփոխու- ցեղից հեծ շարունակում է ներ- կայացնել Մարտիկ ու դրա արվար- ձանների գողտրիկ, սովորական կյանքը: Սամբուլյանի գնահատ- մամբ՝ այսօր մեր կինոյի գործիչ- ներին ղակասում է նույնչափ սերն ու սրացավությունը մեր հա- սարակ ժողովրդի առօրյայի հան- դեղ: Եթե մեր կինոգործիչները մի փոքր Գեղիկյանի ղես մայրենի մեր ֆադաճին ու շրջադասին, հայկա- կան կինոն մեծ հաջողություններ կունենար:

Ընդամենը մի ֆանի օրից Հա- յաստանում, իսկ ավելի կոնկրետ՝ Արեւիկում, Այրիվանում, Սեւակա- վանում: Ֆիլմում երկու սփյուռֆա- հայերի միջոցով ներկայացվելու է այսօրվա Հայաստանը: Դերասա- նուկներին մեկը Գեղիկյանի կինն է՝ Արիան Ասկարիզը, որը թեեւ հայ չէ, բայց ղեփսուրի գնա- հասմամբ, ավելի ման է հայի, ֆան ինքը, որ մաթեմատիկական հաշվարկներով 50-տոկոսով հայ է:

Ռեփսուրը դժվարանում է նկա- րահանումներից մի ֆանի օր առաջ հայտարարել, թե ինչ կողմերով է ներկայացնելու Հայաստանը,

միայն ասում է, որ խոսելու է հա- սարակ հայ մարդու կյանքի դժվա- րության ու թվառության մասին: Գեղիկյանն ասում է, որ թեեւ իրեւ- արվեստագետ գիտի Հայաստանն ու հայ մարդուն, բայց հայ լինելն ա- ղացուցելու համար ղես է փորձի ավելի լավ ծանաչել իր արմատե- րը:

Գլխավոր դերակատարները հիմ- նակաճում հայեր են, 7-8 դերա- սան Հենրիկ Մայրանի թատրոնից է, կան նաեւ ֆրանսահայեր: Դերա- սաններից մեկն էլ 17-ամյա մի աղջնակ է, որ դեռ ոչ մի ֆիլմում չի նկարահանվել:

Ինչ վերաբերում է այս օրերին ընթացող «Ոսկե ծիրան» կինո- փառատոնին, աղա ղեփսուրն ընդհանուր առմամբ գոհ է աշխա- սանների կազմակերպումից, բայց նաեւ գտնում է, որ կազմա- կերպիչները ղես է ամեն ջանք ներդնել կինոփառատոնին ավելի ու ավելի նոր գործիչներ ներգա- վելու համար:

Կինոնեփսուրը հույս ունի, որ միջեւի հաջող սարի՝ միջեւի նոր «Ոսկե ծիրան», կավարտի ֆիլմի աշխատանքները եւ կինոնկարը կկարողանա հանձնել հայ հանդի- սատեսի դասին:

ՋԱՄԻԼ ՄԻՆԱՍԵՆ

«Մենք կինո ստեղծելու գորավոր սաղանդ ունենք»

1-ին էջից

Հայաստանում ղես չէ միլիոն- ներ ծախսել եւ հոլիվուդյան ոճով հսկայական կինոսուղիա ստեղ- ծել, դրա փոխարեն ղես է թվային համակարգ ստեղծել եւ եղած գու- մարով ֆիլմ նկարահանելու հնա- րավորություն սալ մեծ թվով կինո- րեճարդիչների: Դրանց մեջ ան- ղայանն ի հայտ կգան սաղանդա- վոր մարդիկ, եւ հայկական կինոն աշխարհին ճանաչելի կդարձնեն այնպես, ինչպես Սեբեյ Փարա- ջանովը, Արսավազ Փելեյանը, Հենրիկ Մայրանը եւ ուրիշներ: Մեր ժողովրդի համար կինոն մակու- րային ղայար է, որը կարող է ու- ղեկցվել առեղիվ հաջողությամբ: Ցավով, այդ մտածելակերպը սակա- վին հստակ է ոչ ղեսական կա- ղույցներում, ոչ էլ կինոգործիչների շրջանում, որովհետեւ վախ ունենք, որ երկիրը դեռ ղատրաս չէ դրան: Գուցե այդ ղատրասները որոշ չա- փով միշտ են, բայց ղես է ելք գա- նել, հաշվի առնելով, որ կինո ստեղծելու գորավոր սաղանդ ու- նենք», ասում է Արսինը:

Իսկ կինոհանդիսատեսին գրա- վելու եւ կինոթատրոն թերելու խնդի- րը առկա է ինչպես Հայաստանում, այնպես էլ Կանադայում, կարելի է ասել, գրեթե բոլոր երկրներում:

Միջազգային ամենահեղինակա- վոր կինոփառատոնների, նաեւ «Օսկար» մրցանակաբաշխությա- նը մասնակցած Արսինը հանջյա- նը սղավորված է «Ոսկե ծիրան» կինոփառատոնից, նաեւ Օդերայի ազգային թատրոնում սեղի ունե- ցած բացման արարողությունից: «Կարող եմ ասել, որ իմ սեսած գե- ղեցիկ ու թեթեւ բացումներից էր: Հզոր կինոարտադրություն ունեցող որոշ երկրների փառատոնների բաց- ման ժամանակ սղիղված եմ եղել փակել այնտեղ՝ թեմի խղճայի ղատրաները չեսնելու համար», ղատնում է նա:

Փառատոնի բացումից հասարա- կության անհանգստությունն ու դի- սողությունները նա բացատրում է ներքին վախով ու անվստահու- րյամբ, շատերի կարծիքով ինչ էլ ա- նենք, միեւնույն է, երբեք չենք հա-

ճի համաշխարհային բարձր մա- կարակի: «Ես համաձայն չեմ այդ կարծիքին, որովհետեւ մեճ ու- նենք սաղանդ, երեսակայություն ու կարողություն: «Ոսկե ծիրանի» բացման ժամանակ սեսայն, ինչ բացակայում է շատ կինոփառատո- ներին՝ գրեթե բոլոր երգերն ու ղատրան կատարվում էին մեծագույն հրճվանով, այլ ոչ թե անսարք ու ձեւական: Միայն շատ զարմացա ու ղատրան, երբ ելույթները հայե- րեցից անգլերեն եւ անգլերենից հայերեն չթարգմանվեցին: Դա, ի- հարկե, միշտ չէր, որովհետեւ գոնե ղատրավոր հյուրերի խոսքը, թե- կուզ հակիրճ, ղես է անղայան թարգմանվել: Կարծում եմ, կսովորե- ընք է այդ թերությունը կեկեկենք»:

Ներքին հզոր ուժ ունի Արսինը հանջյանը, անսահման հոլմոր, անմիջական ու վարակիչ ծիծաղ: Ասում է գոյանի հայերեն չխոսելու մասին ասում է. «Ես հանջավոր հայ կին եմ, հանջավոր մայր, մի խոսով հանջավոր եմ: Երբ Ասում է- գոյանի հեծ ծանոթացա, բոլորն ակնկալում էին, որ նա շատ շու- սով սահուն հայերեն ղիտի խոսի, բայց մինչ օրս հայերեն լավ չի խո- սում, թեմեք բավականին հաս- կանում է: Սկզբում ինձ ղատրա- վորված զգացի նրան հայերեն սովորեցնել, բայց հեծ մասնեցի՝ ե- թե նրա ծնողները չեն սովորեցրել, ինչն էր ղես է եւ սովորեցնեմ»:

Արսինի համար անհամեմատ հեծ է եղել հայերեն սովորելը. կիրանանի հայկական համայն- քում է մեծացել, հայկական մի- ջավայրում: Կանադայում չափա- զանց դժվար է ազգային ինֆու- թյունն ու լեզուն ղատրանելը, անսահման ջանքեր են ղես: «Այդ ղատրանով չկարողացա հայերեն սովորեցնել ոչ Ասոմին, ոչ էլ գա- վակիս» 12-ամյա Արսինը: Հայ- կական ոգին ամեն կերպ ղատր- կանում են, բայց լեզուն ղատրան ղե- վար է, որովհետեւ միջավայրում օ- սար լեզուներ են: Որդիս հայկա- կան դրոշմ չի գնում, բայց շարա- թը 2 ժամ սովորում է հայերեն, գի- տի «Հայր մերը», երգում է «Մի- հայերենից»:

«Չեմ սիրում սահմանափակվել միայն կինոյով»

Ասում է երիտասարդ կինոնեփսուր Առնո Երիցյանը

«Ոսկե ծիրան» կինոփառատոնը երիտասարդ կինոգործիչներին մեծ հնարավորություն է տալիս ոչ միայն մոթիկից ծանոթանալու կինոաշ- խարհի հայտնի դեմերին ու նրանց ստեղծագործություններին, այլեւ ճա- նաղարի է հարթում դեմի մեծ կի- նոաշխարհ: Ի սարքերություն ան- ցյալ տարվա, այս անգամ կինոփա- ղատոնում չկար առանձին անվանա- կարգ երիտասարդ կինոգործիչների համար: Փառատոնի կազմակերպիչ- ները նշում են, որ չեն ցանկացել ու- ժերը մի ֆանի մասի բաժանել, այլ նախընտրել են երիտասարդների ֆիլ- մերը գնահատել առանձին՝ «Ես եմ» փառատոնի շրջանակներում: «Ես եմ»-ում ներկայացված մի ֆանի ֆիլմ մասնակցում է նաեւ «Ոսկե ծիրանին»: Մրանցից է ամերիկահայ երիտասարդ կինոնեփսուրի «Չոր- թյան մոլորակ» ֆիլմը:

Գլեղեցիկ մոտ մի հսկայական ա- զարկում աղող Չորթյանի մասին է ֆիլմը, որ ներկայացնում է այս սար- ղիմակ ծերուկի կենսաձեւը: Չոր- թյանը, որ խարքերդու եւ այնթաղ- րու գավակ է, 1920-ականների սկզ- րից ընթանիմով սեղանիսվել է ԱՄՆ ու մինչեւ կյանքի վերջ աղբել այն- տեղ: Արվեստագետ կյանքում ընթել է «Արա այն, ինչ ինքի ես ցանկա- նում» նշանաբանը եւ աղողում էր այդպես:

Երիտասարդ կինոնեփսուրը ֆիլմի հերոսին հանդիմողում է 2 տարի ա- ղաջ: «Այս ցանահասակ, բարի ծե- րուկին իրենից նկատելիորեն բարձ- րահասակ սիկնոց հեծ կարելի էր հանդիմել մակութային սարքեր միջոցառումներին, ցուցահանդես- ներին, արվեստագետների շրջանում: ղատրան այն էին ընկնում իրենց ղատրասած վաղվաճում ու հեծար- րական զգեստներով, գլխարկներով, արդուարդով: Ավելի շատ հայտնի էին օտարազգիների, ֆան հայերի շր- ճանում: Հայերը նրանց կարծես չա- փից շատ էլցեսներիկ էին համա- րում», «Ազգի» հեծ գույցում ղատ- մեց ղեփսուրը:

Երիցյանը շատ է լսել Չորթյանի հսկայական ազարակի մասին: Սա- կայն առաջին անգամ այցելեց 20 հոգաճանց մի խմբով, որին ազարակ էր սարել Հայկական բարեգործական ընդհանուր միությունը: «Առաջին

ղախին հեծ որոշեցի, որ ղիտի ֆիլմ նկարեմ այս հեծարրական, արա- սովոր ծերուկի ու նրա յուրահատկ աշխարհի մասին, ասում է Երիցյա- նը: Մեքում միշտ հազար ու մի գա- ղափար կա, որոնց մասին ոչ մեկին չեմ ասում: Եթե ասեմ՝ ֆիլմ չեմ ա- նի: Մա մասին էլ չխոսեցի ոչ մեկի հեծ: ղատրաղես վերջի հեծախոսն ու զանգեցի Չորթյանին: Ուրախա- ցավ ու համաձայնեց»:

Երիտասարդ ղեփսուրին հեծարր- ընել էր 90-ամյա այս մարդու անչափ մեծ սերը կյանքի ու աշխարհի հան- դեղ: Երիցյանն էլ որոշեց իր ֆիլմով հանդիսատեսին փոխանցել իր հե- րոսի կենսախնդրությունը: Ֆիլմում ներկայացված է Չորթյանի ազարա- կի ամեն մի դեսալ՝ ինֆուսեկ կոմ- րոզիցիաներ ամենատարբեր ան- ղիտան իրերից, րնակարանի զար- մանայի կախավորանք, իր «մոլորա- կի» րնակիչներ, մի խոսով՝ այն ա- մենը, ինչ վերջին տարիներին ան- րաճան էր Չորթյանից: «Ազգի» հարցին, թե ինչն է ֆիլմում ինչ տեղ էր հասկացված հերոսի ընթանիմը, ղեփսուրը ղատրաղես. «Իրական- քում նա ընթանիմից հեծու ու ա- ղանձից էր աղողում: Նա գեղել էր իր սահմաններն ու աղողում, այսինքն՝

ստեղծագործում էր այնտեղ: Ու Չոր- թյանի կերպարն ամբողջական էր ոչ թե ընթանիմի կողմին, այլ իր հո- ղում:

Ֆիլմի մոնտաճի աշխատանքները դեռ չէին ավարտվել, երբ մահացավ հերոսը: Առնոն մի փչ շխում է, որ Չորթյանը չեստավ իր հեծարրա- կան, մի փչ էլ խեճ ու խեճառ կյան- քը էկրանին: «Վերջին գույցի ժամա- նակ անհանգիստ էր, հարցնում էր՝ երբ ղատրաս կլինի: Ասացի՝ մի ֆա- նի ամսից: Ինչ-որ ձեւ ուզում էի կյանքի հեծ կաղող հույս տա իրեն: Ցավով, արդեն շատ հիվանդ էր»:

Ֆիլմի ստեղծման վրա մոտ 14 հա- զար դուր ծախսվեց: Առնոն ասում է, որ դեռ ղատրեք ունի, սակայն չի ափսոսում իր արածի համար: «Այս ֆիլմը ստեղծելու ժամանակ այնքան հեծարրական մարդկանց հեծ ծա- նոթացա, այնքան բան սովորեցի, որ կարեւոր համայնաբանի ուսման վարձ եմ սվել: Ուրախ եմ, որ գումարն այդպես ծախսեցի»:

Չորթյանն ամեն տարի գարնան ա- ղաջին օրվա ու իր ամուսնության տարեդարձին նվիրված մի մեծ տո- ճախմբություն էր կազմակերպում: 2004-ի մայիսի 6-ին, երբ արդեն չկար Չորթյանը, ղեփսուրը որոշեց ազա- րակում մի մեծ տոն կազմակերպել: «ղիմավերա» կոչվող այս տոնակա- տարությունը ներկայացվեց «Չոր- թյան մոլորակ» ֆիլմը, 750 մասնա- կիցները շրջայց կազմակերպվեց ողջ ազարակով, իսկ օրն ավարտվեց ինսուլացիայով: «Չեմ սիրում սահ- մանափակվել միայն կինոյով: Նա- խընթանում եմ թատրոն, երգը, ղատր- արվեստը միասին ընկալել ու ներ- կայացնել: Սիրում եմ մարդուն փո- ղություն մեջ դնել ու հեծելու նրա վարրին, ստեղծել մթնոլորտ ու սես- նել, թե նա ինչպես է հարաբերվում այնտեղ: Ինձ համար դա կինոյից ա- վելի հեծարրի է», ասում է ղեփսու- րը:

Ամեն դեմքում նա գիտակցում է, որ մուսրը դեմի կինոաշխարհի հնա- րավոր չէ առանց ժաղապենի: Նման փառատոնները, Երիցյանի գնահատա- կանով, շատ կարեւոր են երիտասարդ ստեղծագործողների ինֆուրահայտ- ման եւ ավագ սերնդից դասեր ֆաղե- լու համար:

ՋԱՄԻԼ ՄԻՆԱՍԵՆ

